

at se, at vort Nabofolk nu har erhvervet sig en uvisneslig Hæder ad denne Bei. Der kan gaa Narhundreder, og det skal ganske sikkert mindes, at det er det svenske Navn, der er knyttet til Omsælingen af Asien og den nordøstlige Gjemmenfarts Opdagelse. Men jeg haaber ogsaa, at man ikke nu vil forsælde til saa mislykkede Forsøg som det, der i sin Tid blev gjort under Kapitainlieutenant Graah, da han tiltraadte sin Rejse. Det vilde være en sørgelig Maade at fortsætte Undersøgelsen paa, naar man blot vilde udstyre en Expedition af et Omfang og en Karakter, der ikke lovede noget virkelig alvorligt Udbytte. Jeg indrømmer, at denne Sag maa være Gjenstand for en ganske anden Overveielse og Undersøgelse, end der her kan være Tale om at komme ind paa; men det synes at være klart, at hvor Andre have kunnet gaa ind med Lethed flere Gange, paa en høj nordlig Brede, maa ogsaa et dansk Skib kunne gaa ind, og naar Scoresby, som var en erfaren Søfarer, der ikke kunde eller skulde gjøre sig bekendt med disse Farvande, kunde sige: havde jeg haft 3—4 Ugers Tid, og havde jeg ikke skullet fylde mit Skib med Svalffiskepat, saa kunde jeg have benyttet Leiligheden til at gaa langs Grønlands Kyst lige til Kap Farvel og besøge alle de Steder, hvor de gamle Nordboere have levet, saa maa ogsaa vi kunne forsøge, om ikke Sligt skulde kunne lykkes for den danske Marine. Overhovedet, vi se Nar for Nar Millioner anvendte til Marinens Lær, og det er jo naturligt; men Alle maa vi jo ønske, at alle disse Millioner slet ikke skulle komme til nogen effektiv Brug. Vi maa jo Alle være inderlig overbevidste om, at det Lykkeligste, der kan hende os, er, at det er sporskønt forsvundne Penge, der aldrig skulle komme til Anvendelse, som vi anbringe i disse Skibe, i disse kostbare Maser, som vi tilveiebringe. Naa, hvis nu dette Selb, som jeg af mit inderste Hjerte vil haabe, blev os tilbed, var det da ikke godt, at der ved Siden af disse Millioner, ved Siden af af disse mangfoldige Millioner, var et Par Hundrede Tusinder, som kunde blive uforgængelig mindede? Hvad har den usle Graahske Expedition — ussel kalder jeg den med Hensyn til de Midler, som vare stillede den hættle og uforsvorne Søfarer til Raadighed, — hvad har den ikke for en Efterklang den Dag idag; over hele Verden hører man Tale om Graahs minderværdige Rejse paa Grønlands Østkyst. Det er mit Haab, at Marinen med Glæde vil gribe denne Leilighed og ikke lade sig skræmme af den Udgift, der i ethvert Fald vil være forsvindende overfor det Maal, der er Tale om at naae.

W. Petersen: Ser man paa det Finantslovforflag, som vi her have til Behandling, alene fra den finantsielle Side, maa det jo, som det fra alle de tidligere Talere er bleven erkjendt, indrømmes, at det er et særdeles heldigt Lovforflag. Thi

medens man rundt omkring i mange andre Lande forgjæves søger nye Skatteobjekter og søger derved at tilveiebringe Balance mellem Indtægter og Udgifter, staar jo Sagen hos os ganske anderledes. Hos os have vi ikke alene i det Lovforflag, som idag foreligger os til Behandling, men i alle de Finantslovforflag, vi i de senere Aar have behandlet, ikke blot Balance, men endog saa et Overskud, saa fra den Side kan der jo aldeles Intet siges mod dette Forflag. Det gaar jo ogsaa saavidt her hos os, at man søger at finde Skatter, hvor man kunde give noget efter og paa den Maade gjøre Indtægterne mindre. Jeg skal imidlertid senere vende tilbage dertil og vil strax sige, at ser man Forflaget fra en anden Side, end alene den finantsielle, er der i Virkeligheden noget Bedrøveligt ved det. Der er fra flere Sider fremhævet 2 eller 3 Punkter saa kraftigt og smukt, at jeg skal lade dem ligge. Detimod er der endnu et Punkt, jeg skal berøre, nemlig Landets Forsvar. For det er der ikke gjort Noget i det her forelagte Lovforflag og det er en Ting, som man maa se paa med Sorg og Betslagelse. Der staar tilvisse i § 28, at dersom Forslag til Lov om Hærens og Søværnets Ordning gaar igjennem, bevilges dertil de og de Summer. Men desto værre er der kun grumme lidt Udgift til disse Lovforflagets Vedtagelse. Der var paa dette Forflag opført en lille bitte Bevilling, som gjaldt Forsvarsvesenet, nemlig til en Stændning ved Kongehuset paa 90,000 Kr., men ikke engang den er bleven bevilget. Paa den Maade er det i Virkeligheden sørgeligt, at den Side af Sagen, som jeg tror maa være enhver Fædrelandsven det Dyrebareste og Kjæreste, nemlig Landets Forsvar, stadig tilsidekættedes, for at vi kunne faae denne Balance bragt tilbage. Nu er denne der imidlertid engang, og det nytter ikke at klage over disse Ting, vi vide, at det ikke vil være os muligt at føre noget igjennem i saa Henseende, og jeg skal derfor lade den Side af Sagen hoile. Naar man imidlertid har forsøgt paa andet Sted at paavise, hvor man mulig kunde vente en Staaletelse, og vi allerede her hos os have et Resultat deraf, nemlig den Lov, som foreligger os om Skibsafgiften, maa jeg sige, at jeg vil ønske og haabe, at Landsstinget ikke vil komme til det Resultat, at det er ønskeligt allerede at hæve denne Afgift. Den arede sidste Taler (Andræ) fremhævede jo med Rette, hvor stor en Del af den gode finantsielle Stilling, der fremkommer derved, at vi ere frie for at betale af paa vor Statsgjæld; men der kan alligevel være Tale om det Nigtige i at forestage nogle Staaletelser. Der har saaledes været Tale om Løden. Med Hensyn hertil staar jeg, hvor forunderligt det maaske end kan forekomme Mange, paa det Punkt, at det er et meget farligt Dieblis til at røre ved Løden. De nuværende Lødsatser ere vi nu engang vant til; Industrien har arbejdet sig op under disse For-